

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: eventuelt, hvis Formandens Forslag om Sagens Behandlingsmaade vedtages, Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag om en Adresse til Hs. Majestæet Kongen.

Brockdorff: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Er det med Hensyn til Medsættelsen af Udvalget, at det ærede Medlem ønsker Ordet?

Brockdorff: Ja.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Brockdorff: Da jeg troer at vide, at der er adskillige af Thingets Medlemmer, som ikke ere fuldelig forberedte paa at foretage det Valg, der nu forestaaer, stulde jeg henstille til den høitærede Formand, om det ikke kunde lade sig gjøre at udsætte det til i Morgen eller til næste Møde.

Formanden: Derfom det er et almindeligt Ønske blandt Thingets Medlemmer, er det Intet til Hinder derfor.

Christensen: Jeg vil blot bemærke, at jeg har ondt ved at indsee, at Medlemmer stulde kunne være komne uforberedte til dette Valg, der har været forhindt af Formanden omtrent for 14 Dage siden; men jeg troer, at man skylder Forslagsstillerens blotte Ønske om en Opsættelse deraf at samtykke deri, og jeg for mit Vedkommende skal gjerne stemme for, at det opsættes til imorgen, skøndt jeg, som sagt, ikke troer, at denne Opsættelse er vel grundet.

Formanden: Det vil ikke komme under Afstemning, om Valget skal udsættes; men derfom det er et almindeligt Ønske, og der ikke derimod reises bestemt Indsigelse, vil jeg udsætte det til næste Møde. Jeg har forstaaet den ærede sidste Taler saaledes, at det ikke var nogen bestemt Indsigelse, han reiste imod, at

Ønsket om Valgets Udsættelse efterkommes. (Christensen: Meget rigtigt!) Jeg skal da udsætte Valget til næste Møde.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen: Trede Behandling af Forslag til Lov om Amtsforvalternes Kontorholdsogdtgjørelse (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1282).

Intet Endringsforslag var stillet; Sagen i dens Heelhed sattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, blev Lovforslaget (see Anh. A. Sp. 1625 jfr. Sp. 1247), der forelaa uforandret, som det var forelagt af Regjeringen og oversendt fra Folkethinget, oplæst og derefter vedtaget eenstemmig med 27 Stemmer.

Formanden: Loven bliver nu at tilstille Konseilspræsidenten.

Derefter foretoges eneste Behandling af Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov om Sønneringen af 19de Februar 1861 (3die Behandling findes Sp. 258, Lovforslaget, som det var oversendt fra Folkethinget, i Anh. A. Sp. 1639—40, Udvalget Erklæring i Anh. B. Sp. 497).

Intet Endringsforslag var stillet; Sagen i dens Heelhed sattes under Forhandling.

Ordførerens (Sonne): Dengang Udvalget havde den Ære at stille Forslag til det høie Thing om Forandring i Sønneringsloven, gik det ud fra, at man kunde vende tilbage til den tidligere Tilstand, efter hvilken der var indrømmet Skipperne Ret til, jeg troer endogsaa uden Indskraenkning, at kunne antage, som de vilde, enten en Bestemands eller en Styrmans, til at fare med sig. Vi antog dette, fordi Erfaringen, efter hvad vi vidste, ikke kunde paavise et eneste Exempel, hvori der var afstedkommet en Søulykke, fordi der kun var een Navigatør ombord, og fordi vi vidste, at de Selskaber, hvis hele Tilværelse gaaer ud paa at sikke sig mod Søulykker, ikke have opsat tilstille Betingelser i saa Henseende, ja endog